

Aqüeducte del Pou de Glaç

Sant Salvador de Guardiola

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Riera de Guardiola, vora el pou de glaç
Emplaçament	Camí que surt de l'aparcament del golf Mas de l'Oller direcció sud fins la riera, front al pou.
Alçada:	210

Coordenades:

Latitud:	41.68923
Longitud:	1.80875
UTM Est (X):	400864
UTM Nord (Y):	4615958

Classificació

Número de fitxa	08098-8
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Popular Modern Contemporani
Segle	XVIII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En ruïna, amb restes constructives escampades vora la riera.
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08097A003000360000ES

Fitxes associades:

[Vall de la riera de Guardiola](#)

[Pou de glaç de la riera de Guardiola](#)

Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dj., 07/04/2016 - 02:00

Descripció

Restes de l'aqüeducte que formava part del rec que subministrava aigua al pou de glaç de la riera de Guardiola. Procedia de la zona coneguda com la Llosa, uns 500 m aigües amunt. Es troba al costat mateix del pou, en un indret obac als peus de la serra del Talló. El rec venia de la banda nord, però no és visible fins uns 200 metres de distància de l'aqüeducte, el qual salva el desnivell provocat pel pas de la riera de Guardiola. Estava format per tres o quatre arcs, però actualment només se'n conserven restes d'algunes pilastres. Concretament, al costat nord de la riera hi ha el mur que donava inici a l'aqüeducte, en el qual s'insinua l'arrencada del primer arc. Aquest mur té una amplada de 1,40 m, però s'observa clarament que en un principi era més prim i posteriorment va ser eixamplat. La part superior, on hi havia el caixer o conducte per on discorria l'aigua, no s'ha conservat. Més endavant, al mig de la riera, hi ha les restes dels dos pilars següents. En l'estat actual de la riera no queda clar si hi havia un tercer pilar abans d'arribar a l'altra costat de la riera. Els dos pilars conservats tenen una planta més o menys triangular i l'aparell és fet amb pedra i lligada amb morter. Sembla que al final del seu traçat l'aqüeducte feia un gir cap a la dreta per desembocar al costat del pou, al lloc on hi ha les restes d'una construcció que devia ser una bassa. Aquí és on l'aigua quedava estancada i es glaçava per, després, poder-la trossejar i introduir al pou. En diferents punts de la riba esquerra són ben visibles restes de carreus escampats i fins i tot un fragment d'arc força sencer.

Observacions:

Zona de difícil accés, amb grans cingleres de forts desnivells, sobretot per la banda sud.

Història

El pou de glaç podria ser obre del segle XVIII, i el més probable és que fos construït pels propietaris del mas Oller, força proper però situat ja en terme de Manresa. El 1783 aquest mas tenia dos pous de glaç, segons consta en un inventari i era, segons sembla, un dels masos que produïa més glaç de la comarca. Cal suposar que l'aqüeducte i el rec és fet al mateix moment que el pou.

La major part d'aquesta zona es va cremar en l'incendi de 1986, però la zona més propera al pou es va poder salvar i conserva una àrea boscosa d'un gran interès botànic. L'aqüeducte es conservava dempeus fins l'any 2000, quan el fort aiguat que també va afectar Montserrat es va endur bona part de l'obra.

Bibliografia

AADD (1997). Guia d'espais d'interès natural del Bages. Centre d'Estudis del Bages; Institució Catalana d'Història Natural. Manresa, p. 149-150.

PERARNAU, Jaume (1992). Els pous de glaç de la comarca de Bages. Centre d'Estudis del Bages, col·lecció Quaderns, núm. 5, Manresa, p. 31.

SERRA SELLARÈS, Francesc (2013). L'Oller del Mas. Dels orígens als nostres dies. Manresa, p. 148.

